

Odmev iz Afrike.

Ilustrovan mesečnik
v prosepah afriških misijonov s
prilogo „Klaverjev koledar“.

Izdaja

Klaverjeva družba.

Ljubljana, Pred škofijo št. 8.

Stane za celo leto K 1.50,
s koledarjem K 2.30.

Naročila naj se naslovijo :

DRUŽBA SV. PETRA KLAVERJA,
LJUBLJANA, PRED ŠKOFIJO ŠT. 8.

Ljubljanski naročniki lahko dobivajo list v zakristiji cerkve presv. Srca Jezusovega, kjer se sprejemajo tudi novi naročniki.

Darovi se lahko pošiljajo tudi naravnost glavni voditeljici Klaverjeve družbe, g. grofici M. T. Ledóchowski, začasno Salzburg, Dreifaltigkeitsgasse 19.

Vsebina 4.-5. zvezka :

Vredno, da se potrudimo! — Dušna premija. — Apostolski vikarijat Senegambija. — Apostolski vikarijat Reka Oranje. — Apostolski vikarijat Zgornji Nil. — Pisma misijonarjev od 4. do 31. julija 1918. — Kratki misijonski dopisi. — Izkaz od Družbe sv. Petra Klaverja podeljenih misijonskih milodarov v l. 1918. — K našemu izkazu darov za l. 1918. — Nikogar ne sme manjkati! — Izpodbudna slika iz vojaške bolnišnice za domačine. — Iz naše listnice. — Odpustki.

Sliki: Potujoči misijonar v deželi Bazuto. — Skupina semeniščnikov iz Hararja v deželi Galas.

Darovi

---

od 1. do 31. decembra 1918.

Za afriške misijone 2856·05.	Za zamorske otroke K 276·30
Za sv. maše K 2071·30.	Za kruh sv. Antona K 2824·22
Za stradajoče K 71·60.	Za Klaverjev vinar K 81·35.
Za gobavce K 14·08.	Za Zvezo otrok za Afriko
Za odkup sužnjev in botrinski darovi K 7398·25.	K 70·64.
Darovi za krščence K 73·—.	Za mašno zvezo K 2300·30.
Za semeniščnike K 111·90.	Za misijonsko zvezo K 84·90.
Za ustanovo semeniščnika K 7000·—.	Za Klaverjevo družbo K 50·90.
Za katehiste K 496·—.	Podporniški prispevki K 690·20.
	Prispevki udeležnikov Klaverjeve družbe K 25·48.

Memento za umrle.

† Preč. o. CIRIL METOD SEIGERSCHMIED, slovenski misijonar v Mocambiku v Afriki, je moral med vojsko kot avstrijski podanik iz svojega ljubega misijona, odkoder so ga sovražniki izgnali, in je umrl dne 28. decembra 1918, na god nedolžnih otročičev, v Madridu. N. p. v m.!

Misijonar na potovanju v deželi Bazuto.

Vredno, da se potrudimo!

»Kdor je našel prijatelja, je našel velik zaklad«. (Sir.)

Ko bi vedel, da najdem prijatelja, ki mi bo zvest do smrti, da, celo po smrti; da bo ta moj zvesti prijatelj vedno tudi zmožen pomagati mi z besedo in dejanjem v vsaki sili in potrebi, da me bo njegova ljubezen spremljala skozi vse življenje in še dalje, skozi vrata večnosti, — da, ko bi vse to vedel, bi se pač ne ustrašil nobenega truda, da bi si poiskal in pridobil takega prijatelja.

Glej! imenujem ti ga, prijatelja udanega in močnega, zvestega ti ne samo do groba, ampak tudi po smrti. Toda ta prijatelj ni kakšna posamezna oseba, ampak cela verska družba, cerkveno potrjena služabnica katoliških misijonov v Afriki, Družba sv. Petra Klaverja.

Papeža Leon XIII. in Pij X. sta jo obogatila z obilnimi odpustki, želeč, da iz vira teh zakladov zajemajo vsi verniki, kakor se to izrecno poudarja v vseh odlokih, po katerih so bili ti privilegiji podeljeni. Kdor odkritega srca

izpolnjuje gotove pogoje, ki se zahtevajo od udov Klaverjeve družbe, je lahko deležen vseh teh privilegijev.

Nočem danes opozarjati na vse koristi te duhovne družbe — o tem bomo še govorili —, vendar ena se zdi še prav posebno prikladna našemu času, času splošnega prevrata in nepopisne tuže, ki trga naša srca, korist vednega, zvestega spominjanja v molitvi! Naša družba je prejela premnogo pisem pretresljive vsebine, v katerih matere, sestre in otroci pogrešanih ali padlih priporočajo sebe in svojce naši molitvi. In prav imajo. Kajti prepričani smejo biti, da so njihove vrstice našle sočutna srca, katera njihove zadeve in ravnotako njihove duše prav iskreno priporočajo božjemu srcu Odrešenikovemu. Vendar jim ne bo treba vselej še posebej prositi za molitev, temveč postanejo deležni vsega delovanja, trpljenja, žrtev in zaslug misijonarjev, misijonskih sester in pomožnih misijonark, ako pristopijo k Družbi kot **podporniki**. Kajti tedaj spadajo v našo sredino, in vsi duhovni zakladi naše Družbe so tudi njihovi. — Toda ne samo za eno, dve ali tri leta naj velja naše prijateljstvo, ampak za vedno. Zato vabimo vse, katerim je kaj do pomoči skupne molitve in duhovnih zakladov, da pristopijo v našo Družbo kot dosmrtni udje. Roko ob roki hočemo iti skozi te težke čase, naši podporniki in mi, zvesti drug drugemu za vedno!

St. K.

Dušna premija!

V namen naših naročnikov in dobrotnikov berejo afriški misijonski školje in misijonarji letno 500 svetih maš.

Apostolski vikarijat Senegambija.

Škof Jalabert, O. S. Sp., apostolski vikar, pošilja z dne 16. julija 1918 naši vrhovni voditeljici sledeče poročilo:

V Karamanzi želé od vseh strani naši ljubi Diolas misijonarjev. Ko sem potoval pred desetimi leti skozi pokrajine ob levem obrežju reke, je ljudstvo preplašeno bežalo pred menoj. Ne tako danes, ko vsi ti rodovi prosijo za katehiste. Skušamo jim ustreči, kolikor je v naših močeh. A težko je vse zadovoljiti, ker nam manjka pomožnih moči. Tudi naših vrlih katehistov pri najboljši volji ne moremo

obiskovati tolikokrat, kot bi bilo želeli, da bi jih nanovo navdušili in nadzorovali njih delovanje.

Že dolgo časa, zlasti pa še sedaj, mi povzroča velike skrbi in strah neprestano in naglo prodiranje izlama tukaj v Senegambiji. V Baalu, nekako v sredini Senegambije, kjer smo pričakovali ugodnih uspehov med našimi ljubimi Sereri, delajo »muridi«, neka izlamska verska sekta, kateri načeluje neki vpliven, drugoverski duhovnik, neomejeno propagando med ondotnimi vrlimi deželani. Da si utrdijo svoje stališče, stavijo v mestu Djurbel veliko mošejo, ki bo stala, kakor trdijo, okrog enega milijona. Na ta način bomo potisnjeni popolnoma v ozadje, kajti naši nasprotniki skušajo z vsemi močmi ovirati naše prizadevanje. A kljub vsemu temu stavimo svoje zaupanje v neskončno dobroto božjo in delujemo v vseh naših postojankah neutrudno dalje.

V Dakarju smo tako revni, da nimamo niti cerkvice. Službo božjo opravljamo v neki dvorani, ki pa je za mnogoštevilne katoličane glavnega mesta veliko premajhna. Če se »muridom« posreči, da bodo dovršili nameravano stavbo v čast Mohamedu, sem se odločil, da se nikakor ne dam osramotiti od sovražnikov Jezusovega imena, ampak da bom storil nekaj še boljšega. Postaviti hočem našemu božjemu Učeniku tukaj na najskrajnejši točki polotoka »zelenega rtiča« krasno svetišče, ki bo prekosilo vse doseданje in bodoče mošeje, oznanjujoč veličastvo Gospoda, ki mu služimo in kateremu hočemo pridobiti vsa srca. Mnogi ga že poznajo in ljubijo, in zelo tolažljivo je za nas spoznanje, da se češčenje najsv. Zakramenta vedno bolj širi. Dokaz temu so mnogoštevilna obhajila zadnjih let. V mestih, kakor St. Ludvig, Rufiste, Dakar in Gorea, prihaja vsakdanje sv. obhajilo vedno bolj v navado. V važnih središčih, kakor pri Sererih, in zlasti pri katoličanih med rodod Diolas, se ondotnim novokrščencem zdi popolnoma samo-umevno in naravno, pogosto in vsak dan pristopati k mizi Gospodovi. V Bignoni in Fognyju, kjer sem se pred kratkim mudil, imajo približno 1000 sv. obhajil na mesec. In ta, šele pred sedmimi leti ustanovljena krščanska srenja, šteje 250 kristjanov. Videti bi jih morali, s koliko pobožnostjo prisostvujejo najsv. daritvi in s koliko skrbnostjo se pripravljajo na sv. obhajilo. Prizor vam je to, ki me vselej gane do solz. In kako lahko tedaj pozabim na ves trud in napor, ki mi ga nalaga delo za to dobro ljudstvo.

Apostolski vikarijat Reka Oranje (deželca Nama).

V sledečem objavljamo letno poročilo 1916—1917, katero je poslal apostolski vikar premil. g. škof Simon z dne 1. septembra iz Pelle naši vrhovni voditeljci in ki se glasi:

Vse naše že obstoječe naprave nam je bilo doslej še mogoče obdržati in vzdržati tako, da smo celo napredovali. Toda na nova podjetja, dokler divja v Evropi kruta vojska, pač ni misliti. Zelo nam primanjkuje duhovnikov in marsikaj drugega, in nemogoče je, izpolniti nastale vrzeli. Podpore vedno manjše, davki in drugi izdatki pa zelo veliki, tako da si moramo, ako jih hočemo pravočasno poravnati, pogosto pritrgati najpotrebnejših reči. Cene živil so skoro nedosegljive; žito stane dvakrat toliko kot poprej. Blago za obleko je težko dobiti in še to je neznansko drago. Tako je mogoče samo bogatinom, se razmeroma dostojno oblačiti. Za stavbeno gradivo zahtevajo nezaslišane cene. Bilo bi torej popolnoma brezuspešno, misliti na nove ustanovitve; veseli smo, ako moremo izvršiti najnujnejše poprave. Naši misijonarji v Port Nollothu so izpostavljeni vsem vremenskim neizgodam. Hiše imajo iz pločevine; vsled vpliva sol vsebujočega morskega zraka so stanovanja močno poškodovana. Neobhodno potrebno je torej, popraviti vsaj strehe, ki stanovalcev nikakor več ne varujejo pred dežjem, vetrovi in prahom. Toda ta dela bi stala najmanj 10.000 frankov. In odkod vzeti toliko denarja?

Vendar dobri naši misijonarji nikakor ne izgube poguma. Vsak deluje neutrudno na svojem mestu. Povsod in pri vsakem delu sam pridno pomaga, ker mu manjka denarja za plačevanje najemnikov. In vsi se čutijo srečne ob misli, da morejo s svojimi žrtvami vsaj nekoliko zadoštiti božji pravičnosti ter pospešiti konec gorja in poskušenj, vsled katerih trpe njihovi blagi dobrotniki v Evropi.

Naše zaupanje v božjo previdnost naj tudi v tej strašni svetovni borbi ostane neomahljivo. Čim bolj se množe težkoče in žrtve, tem trdneje hočemo zaupati v božje varstvo in pomoč, v trdni nadi, da nam to novo leto prinese tako srčno zaželjeni mir.

Statistika apostolskega vikarijata Reka Oranje 1916—1917.

Skupnega prebivalstva 25.305 duš: katoličanov 3715; drugovercev 14.176; nevernikov 7414; spreobrnjenj med

letom 99; krstov 123; cerkvenih porok 23; birmancev 110; šolskih otrok 875; sirot in slabotnih starčkov, ki jih oskrbujejo v misijonski postaji, 87; sv. obhajil tekom leta 25.098; misijonskih postaj s stalnim duhovnikom 10; redno obiskovanih postaj 21; misijonskih duhovnikov 11; misijonskih sester 10.

Apostolski vikarijat Zgornji Nil.

Preč. o. Stam, M. H., piše z dne 5. maja t. l. iz Mumiasa naši vrhovni voditeljici:

Dolgo je že od tega, kar sem Vam zadnjič pisal. Pri obisku nekega bolnika sem se namreč ponesrečil ter si zlomil desno roko. Tako je minilo več tednov, preden sem okreval.

Kakor se zdi, se jeza božja še ni podelila. Osepnice so nam pograbile več naših kristjanov, in sedaj imamo hudo lakoto. Na srečo sem kupil v južni Afriki precejšnjo zalogo koruze. A ker naši kristjani in katehumeni ne morejo zmagati visoke kupne cene, jim prodajam koruzo skoro za polovico ceneje. To je težka, a potrebna izguba za našo misijonsko blagajno. V treh mesecih upamo obvladati lakoto; kajti v višje ležečih krajih je izdatno deževalo in je pričakovati ugodne žetve.

Kljub hudim časom uživam veliko veselja z našimi tukajšnjimi napravami. Uspehi so zelo tolažljivi, ker ljubi Bog očividno blagoslavlja misijon v Mumiasu. Število v tem okrožju živečih katehumenov in onih, ki so v zadnji pripravniki dobi, ni samo ostalo na isti višini, ampak je še narastlo. In kar je še več, je dejstvo, da smem biti res ponosen na svoje kristjane z ozirom na njihovo zvestobo v izpolnjevanju verskih dolžnosti. Verjemite mi, že samo to nam je v spodbudo, četudi imamo v drugem oziru marsikatero poskušnjo. Ravno kar sem se vrnil z nad tri tedne trajajočega vizitacijskega potovanja skozi naše razsežne misijonske kraje. Kakor Vam je znano, potovanje v teh vročih krajih ni nič kaj prijetno. Toda človek pozabi ves trud in napor in sladka tolažba mu polni srce, ko vidi, kako lepo se razširja naša sv. vera v teh oddaljenih pokrajinah.

Pisma misijonarjev.

(Došla od 4. do 31. julija 1918.)

Sr. Fabijana, O. S. D., Marija Pomočnica (se istotako zahvaljuje. Prosi za pohčerenje deklic, katere je nekoč kot otroke v smrtni nevarnosti krstila, a so potem ozdravele in sedaj žive v sredi svojih poganskih sorodnikov. Bil bi brez-uspešen trud, jih v teh razmerah poučevati v krščanski veri; sprejete bi morale biti v misijon; 200 kron letno bi za vsako zadostovalo).

Sr. Mazé, usmiljenka, Farafanganà, Madagaskar, 16. in 24. aprila. (»Vaš dom za gobavce bo prirejen za 200 bolnikov, ki pridejo iz pokrajine Fort Daufin.«)

Škof Givelet, S. J., apostolski vikar, Fianarantsoa, 6. aprila (poroča o domu gobavcev v Marani).

O. Dantin, apostolski prefekt, Betafo, 19. aprila.

O. Lerouge, C. S. Sp., apostolski prefekt, Bouruadou, 4. maja. (Vojska mu je pustila na vsaki postaji po enega duhovnika. Dva duhovnika za več kot 4000 kristjanov in katehumenov, kako malo je to!)

O. Védrières, M. A., Katigondo, Uganda, 2. maja (poroča o semenišču).

Škof Streicher, M. A., Villa Marija, Uganda, 4. maja. (Poroča o duhovskem semenišču. Duhovniško posvečenje se bo 29. junija vršilo slovesneje, kakor kdaj od ustanovitve semenišča.)

Sr. Berchmans, Tanarifa, 15. aprila (pošilja članek).

O. Steinmetz, C. S. Sp., Huila, Angola, 2. aprila (poroča o svojem srečanju z levom; dogodek, ki bi lahko nevarno končal).

Škof Girod, C. S. Sp., apostolski vikar, Loango, 5. maja. (»Položaj postaja vedno bolj težaven, življenje vedno bolj trudapolno; toda k sreči misijonarji ne izgubijo poguma.«)

Škof de Saune, S. J., apostolski vikar, Tananariva, 22. aprila.

Sr. Andreja, frančiškanka, Kamuli, Zgor. Nil, 30. apr. (Služba božja, pouk, strežba bolnikov v bolnišnici, obiskovanje zamorcev v njih kočah, na milje dolga potovanja pri iskanju izgubljenih ovčic, ki so pričele zanemarjati prejem sv. zakramentov, vse to zavzema večino njenega časa.)

O. Stam, M. H., Mumios, Zgornji Nil, 5. maja. (Več njihovih kristjanov je umrlo za osepnicami. Sedaj razsaja med njimi huda lakota; ljudje vsepovsod gladu umirajo.)

Škof Sedfaoui, patriarh združenih Koptov v Aleksandriji, Kahira, 7. junija.

O. Khouzam, Abou-Korkas, Egipt, 4. junija (poroča obširno in zanimivo o svojem misijonu).

Škof Antonelli, O. F. M., apostolski vikar v Tripolisu, 27. maja (je nadvse hvaležen za denarno pošiljatev).

Škof Martrou, C. S. Sp., apostolski vikar (pošilja 30 krstnih potrdil).

Sestra Basse, L. M., Stoło, Zahodna Afrika, 20. maja. (»Že nekaj tednov vlada tukaj v Lagosu veliko razburjenje. Bati se je namreč, da se nahajajo v bližini podmorski čolni, ki utegnejo ob ugodni priliki obstreljevati mesto. Mnogo prebivalcev se je zato preselilo v notranjost dežele. Toda mi zaupamo trdno v ljubega Boga, ki nas ne bo zapustil. Pomagal nam je dosedaj, pomagal nam bo tudi v prihodnje. — Pa še nekaj drugega je zbegalo tukajšnje prebivalce. Nenadoma je namreč izginilo več mladih otrok, in bati se je, da so postali žrtve ljudožrcev, skrivajočih se kje v bližini. Ljudje so mnenja, da jih je lakota pritirala iz notranjosti dežele v bližino človeških bivališč.«)

Sestra Jérôme, Laango, 6. maja. (Kljub tem strašnim časom število ofrok v misijonu vedno narašča. In da rešijo neumrjoče duše, se sestre ne ustrašijo nikakih žrtev.)

O. Lecler, C. S. Sp., Mongo, Gvineja, 26. maja (poroča o krščanskih zakonih in očitvidno tudi zunanji izpremembi zamorcev, ki žive po sv. veri).

O. Lanslots, O. S. B., apostolski prefekt, Pietersburg, 18. maja.

O. Biegner, R. M. M., Emavs, dežela Grikva, 15. maja.

Sestra P. Hafner, O. F. S., Keetmanshoop, 15. maja.

O. Häfliger, O. S. B., 20. avgusta, samostan Einsiedeln v Švici. (»Sem po devettedenski vožnji srečno dospel semkaj ter si dovoljujem poslati Vam najsrčneje pozdrave našega premilostljivega g. škofa v Dar-es-Salaamu, kakor tudi svoje, iz lepe Švice. Predvsem moram sedaj tukaj počakati, kaj bo premilostljivi naš nadopat odločil glede mojega nadaljnega potovanja.«)

Škof Terrien, M. L., apostolski vikar, Topo, Zahodna Afrika, 14. maja (poroča o postajah Topo in Badagri).

Sestra Georgina, frančiškanka, 24. maja, Harar, dežele Gallas. (Že štiri leta je vrhovna voditeljica Klaverjeve družbe edina podpora naših naprav. In milodari pridejo vselej pravočasno v takih trenutkih, da se očitno pozna delovanje božje previdnosti.)

O. Casset, S. I., Chikuni, Rodezija, 20. maja (opisuje praznoverske običaje).

O. Gratl, O. S. M., Mbabane, dežela Svaci, 18. maja. (»Došlo mi je pred kratkim dvojce povabil za potovanje. Nekaj črncev namreč srčno želi biti poučenih v krščanski veri in sprejetih v sv. Cerkev. Siggs Peak je od tu oddaljen približno 75 kilometrov. Ker so pota skrajno slaba, imam do tjakaj skoraj dva dni hoda. Vendar bom sledil klicu, kakor hitro mi bo mogoče. Meseca aprila sem imel prehoditi 96 kilometrov, da sem prišel na mejo dežele Svaci. Došel je tjakaj tudi preč. o. Bellezze iz Natala in tako sem po preteku treh in pol mesecev imel zopet enkrat priložnost, prejeti zakrament sv. pokore.«)

Sestra Jožefa-Aleksis, O. F. S., Heirachabis, Južno-zahodna Afrika, 20. maja (poročja o obilnem delu preč. o. prefekta, pa tudi o dosegljih tolažilnih uspehih).

Škof Coks, O. M. I., Johannesburg, 24. maja (pošilja dve fotografiji).

Sestra Stanislava, Landana, 16. maja (poročja o svojih gojencih. Solnograd ji ostane vedno v hvaležnem spominu. Kajti od tam je po naši vrhovni voditeljici prejela že toliko dobrot. Vlada je misijonu naklonjena).

O. Pedrano, F. S. C., Mazindi, Sudan, 12. maja (je nepopisno vesel daru 10.000 kron za stavbo svoje cerkve).

O. Vignato, F. S. C., Gulu, Sudan, 15. maja. (Ustanoviti so morali med rodом Logvari novo misijonsko postajo, da ga obvarujejo pred razširjajočo krivo vero.)

O. Van de Steen, O. Ss. R., Tumba, Kongo, 26. aprila.

Škof Sweens, M. A., apostolski vikar, Rubija, Vzhodna Afrika, 20. aprila. (»Naši štirje duhovniki-domačini zvesto vršijo svoje dolžnosti. Brez njih bi semenišču, kakor tudi misijonu v Rubiji primanjkovalo toli potrebnega duhovniškega osobja.«)

Kratki misijonski dopisi.

O. Lerouge, C. S. Sp., piše z dne 4. maja iz Bourouadoua: »Komaj sem se po petmesečnem potovanju po severnem delu moje prefekture vrnil semkaj, moram zopet prejeti za popotno palico, da obiščem svoje misijone v gvinejskem Sudanu. Vsled voiske mi je za vsako postajo ostal le eden

duhovnik; torej prideta na 4000 kristjanov in katehumenov komaj dva duhovnika. Kako malo je to, ako se pomisli, kolikim naporom so isti izpostavljeni! Toda z božjo pomočjo smo doslej še povsod vzdržali. Ustanovili smo pred kratkim še celo novo misijonsko postajo v Kouroussi, katere vodstvo

sem izročil preč. o. L a k a s u, kate-
terega ste dosedaj tako zvesto
podpirali.«

Sestra Frančiška-Aleksis, obla-
tinja sv. Frančiška Saleškega, piše
z dne 10. aprila iz Pelle (Južna
Afrika): »Te dni smo sprejeli štiri
uboge otročiče, ki še nič ne vedo
o ljubem Bogu. Vsled Vaše veliko-
dušnosti nam je mogoče, jih ob-
držati, dokler ne bodo temeljito
poučeni v resnicah naše sv. vere.
Le tako je mogoče, utrditi jih v
dobrem; kajti le ako so ločeni od
svoje poganske okolice in imajo
dobre zgledne vedno pred očmi, se
tudi oni popolnoma užive v kr-
ščanske navade.«

Sestra Mazé, usmiljenka v za-
vodu gobavcev v F a r a n f a n g a n i,
piše z dne 24. aprila: »Slava sv.
Anton! Vaše pismo, o katerem
sem že mislila, da se je izgubilo,
je končno vendarle došlo. Oblju-
bila sem darovati za kruh sv. An-
tona in za sv. mašo za uboge duše.
— Kakor sem Vam morda že po-
ročala, pričakujemo 200 gobavcev
divjih rodov Antonotsy in Antan-
droy. Dvomimo pa, da bi jih mogli
navaditi na stalno bivanje v na-
selbini za gobavce. Nagnjenje k
prostemu življenju v gozdu in pu-
stinji bo mnoge zapeljalo k begu.
Toda ostali bodo, kakor upam,
postali dobri kristjani. Poskrbeti
hočemo vsaj, da nobeden ne umre
brez sv. krsta. Sedaj se bavimo s
popravo njihovih koč. K temu
potrebno gradivo, kakor les za
tramove in listje z »drevesa po-
potnikov« za kritje streh, je treba
donašati iz gozda. Dalje potrebu-
jemo dolgih in debelih falafovih
stebel za notranje stene koč, ka-
kor tudi gradiva za tlakanje. Vse
to povzroča veliko truda in to tem-
bolj, ker je velika večina čvrstih
mož in delavcev odšla v Tama-
tave, Tananarivo, Diego in Tulear
iskat dela in zaslužka.«

Škof Girad, iz Družbe očetov
sv. Duha, piše z dne 5. maja iz
L o a n g a (Kongo): »Naš položaj
postaja vedno težavnejši. — Ča-

kam le na neko malo pošiljatev
kinina in zopet bom začel svoja
apostolska okrožna potovanja. —
V semenišču v Majumbi se pod
vodstvom preč. o. Carreva vrši
pouk zopet kakor po navadi. Za-
morski duhovniki nadaljujejo svoje
delovanje v vinogradu Gospodo-
vem ter store mnogo dobrega.
Upam, da mi bo mogoče, Vam tudi
med potjo še kaj pisati. Vse po-
tovanje do mojega povratka v Lo-
ango bo trajalo poldrugí mesec.
1200 kilometrov moram prehoditi
peš; zato bi prav posebno rabil
skladno kolo v svrhu hitrejšega
in manj utrudljivega potovanja.
Poročati Vam hočem obrvritvi o
posledicah tega mojega apostol-
skega pohoda. — Od prečastitega
o. Kiefferja v Nzessi in preč. o.
Dopplerja v Kimbengi, za katerih
misijone se tako zanimam, imam
zadovoljiva, da, dobra poročila.
Življenje je postalo težko, toda
pogum misijonarjem nikakor ni
upadel.«

O. Laplagne, iz Družbe očetov
sv. Duha, piše iz Buruadua (Gvi-
neja) z dne 20. avgusta 1919: »Rad
bi Vam na prav poseben način pri-
poročil podporo in napravo naših
domaćih katehistov. To so naši
pomočniki, katerih na noben način
ne moremo pogrešati. Kajti brez
njih bi midva s tovarišem mogla
obdelati le malo misijonskega po-
lja. Z njihovo pomočjo pa nam je
mogoče vse, v naš misijon spada-
joče in obdajajoče vasi, v okrožju
od 15 do 20 kilometrov, na urejen
način evangelizirati. Naši kate-
histi krste mnogo poganov v smrtni
nevarnosti. Od začetka leta je šte-
vilo teh krščencev narastlo pri-
bližno na sto duš, in večina teh
je v krstni nedolžnosti pohitela
kmalu po sv. krstu v nebesa. In
tako imamo ravno toliko priproš-
njikov pri ljubem Bogu, kar nam
je v tolikih sedanjih preskušnjah
v veliko tolažbo in novo bodrilo
za bodočnost. Imeli smo v tem letu
tudi blizu 50 krstov odraslih, ki
so jih poučevali naši katehisti.

Tem vrlim našim pomočnikom damo malo mesečno plačo; toda te majhne vsote tvorijo skupaj vendarle veliko število. Ta denar jim hranimo, da se nabere večja vsota, s katero si potem lahko kupijo potrebno opravilo ter se, kateri se še niso, morejo krščansko poročiti. Žalibog smo prisiljeni znižati število teh dragocenih naših pomočnikov, in to samo zaradi pomanjkanja denarnih sredstev.

O. Nevin, iz misijonske Družbe sv. Jožefa v Mill-Hillu, piše z dne 25. avgusta iz Erega (Uganda): »Nahajam se v skrajni stiski. Večino svojih otrok sem moral odpustiti domov, ker mi je bilo popolnoma nemogoče, da bi jih v sedanjih nepopisnih lakotih preživel. In sedaj se opravičeno bojimo, da se ista v nekaj mesecih zopet povrne. Kajti naše upanje na dobro žetev se nam je popolnoma izjalovilo. Vsak, le količkar odvišen novčič sem izdal za živila, ki so bila, kar mi pač ni treba posebej omenjati — zelo, zelo draga. Ker ste mi že prej večkrat tako velikodušno pomagali, se tudi sedaj z zaupanjem obračam do Vas s srčno prošnjo za pomoč v prid ubogim našim črnim otročičem.»

O. Torrend, iz Družbe Jezusove, piše z dne 28. julija 1918 iz Kazizija (Rodezija): »Šele pred kratkim sem izvedel, da ustanavlja vlada v okrožju vasi Muzabrela, kjer smo dobili dovoljenje za stavbo cerkve in šole, naselbino za domačine. Ta naselbina obsega že osem vasi, štiri velike in štiri majhne. In sedaj se nam vsiljuje vprašanje, bodo li naseljenci katoličani ali protestantje. Ako opazujemo stvari le v njihovem naravnem poteku, bo pač vse odvisno od tega, kar nam bo mogoče prihodnje mesece storiti za naselbino. Žalibog mi je preč. o. Kraupa pisal, da mi sedaj nikakor ne more pomagati, čeprav mi je pred nekaj meseci obljubil, da bo prevzel stroške za stavbo cerkve v Muzabreli. Dal

sem med tem časom napraviti 14.000 komadov opeke, ki jo bom čez kakih deset dni pričel žgati. Nato se hočem lastnoročno lotiti stavbe, ki bo služila za cerkev in šolo obenem. Bil sem minulo nedeljo tam ter izpovedal okrog 70 zamorcev in jim podelil sv. obhajilo. Pripomniti moram, da sem ondi krstil že kakih 150 oseb, iz večine v starosti od 5 do 20 let, za katerih krščansko vzgojo sem sedaj odgovoren. Zdi se mi, da bi se ne mogel zagovarjati pred Bogom, ko bi v tej svoji stiski iz vsega srca ne prosil Klaverjeve družbe pomoči. — Protestantovski adventisti 7. dne že skrbe od svoje strani, da se ne smem vdajati počitku. Njihovi uradniki namreč potujejo po teh naselbinah in pripovedujejo ljudem, da katoličani uče le moliti, medtem ko oni poučujejo tudi v čitanju, pisanju in računstvu. Tako pridobe mnogo dečkov, ki bi sicer rajši postali katoličani. Potreboval bi za sedaj najmanj 10 funtov šterlingov (483 kron), da bi nastavlil ondi izučnega katehista ter odprl šolo z rednim šolskim poukom za katoliške otroke; prepričan sem, da potem ne bodo več poslušali mamečih vabil adventistov.»

Škof Cenec, O. M. J., apostolski vikar, piše z dne 27. julija 1918 iz Rome (dežela Bazutov): »Nimamo katekizmov niti pesmaric, in tudi molitvenikov, ki ste jih tiskali za naše zamorce, začena že primanjkovati. Povsod prosijo za te knjige, ne le tukaj v deželi Bazutov, ampak tudi čč oo. trapisti v kapski koloniji in mesta sosednjih vikarijov za ondi se nahajajoče delavce Bazute, katere od tukaj obiskujemo; žele jih nadalje rudokopi v Kimberleyu, Johannesburgu, Pretoriji itd., kjer se nahaja mnogo naših kristjanov. Vsi ti srčno prosijo knjig, iz katerih bi se lahko učili peti in moliti. Toda kaj, ko se je papir tako podražil. Saj zahtevajo samo za eno izdajo 5000 izvodov katekizma

marianhilskih trapistov nad 200 funtov šterlingov (približno 9600 kron). Kljub temu bom poskusil dobiti kakih tisoč knjig, da tako zamašim zevajočo vrzel, ki ovira napredek vsega misijona. — Tako sem Vam odkril res najnujnejše potrebe, priporočajoč jih Vaši velikodušnosti in ljubezni.

Skof Grizon, iz Družbe duhovnikov najsv. Srca Jezusovega, apostolski vikar iz okraja Stanleyjevih slapov, piše iz St. Gabriela z dne 6. avgusta 1918. Letna statistika, kakor sledi: »Od 1. julija 1917 do 30. junija 1918 smo krstili 2661 oseb. Ta izkaz je sicer zelo dober, a nepopoln v toliko, ker zamolčuje neko zelo obžalovanja vredno dejstvo. V tem letu nismo namreč dobili niti enega pomočnika, in izgubil sem tudi že vse upanje na pomoč pred koncem vojske.

Več mojih misijonarjev je že popolnoma opešalo, in tri izmed njih bom kmalu izgubil. — Že sem bil prisiljen, četudi krvavečega srca, zapreti naš misijon v Banalyji, in v kratkem bo ista usoda zadela morda tudi postajo v Bafwabaki. In kaj naj storim proti temu? — Statistika od 1. julija 1917 do 30. junija 1918: 11 misijonskih postaj, 2661 krstov, 1562 birmancev, 13.048 velikonočnih svetih obhajil, 225 porok, 370 rojstev, 539 umrlih, 16.803 živečih kristjanov, 3405 krščanskih družin, 16.928 katehumenov, 214 katehistov, 1544 šoških otrok. Osojba: 21 duhovnikov in šest bratovlajikov Družbe duhovnikov najsvetejšega Srca Jezusovega, osem bratov maristov in 15 frančiškank-misijonark Marijinih.

Izkaz

od Družbe sv. Petra Klaverja podeljenih misijonskih milodarov v letu 1918.

Misijonarji Afrike (Beli očetje)	K	209.097.91
Očetje Svetega Duha	»	276.548.03
Lijonska misijonska družba	»	122.149.00
Očetje družbe Jezusove	»	164.173.49
Sinovi najsvetejšega Srca Jezusovega	»	46.082.15
Frančiškani	»	25.752.65
Kapucini	»	77.730.03
Benediktinci	»	43.378.59
Oblati Marije Brezmadežne	»	80.084.96
Družba Božje Besede (Steyl)	»	10.384.06
Pobožna misijonska družba (Palotinci)	»	16.900.90
Oblati sv. Frančiška Saleskega	»	46.045.65
Lazaristi	»	34.085.73
Očetje brezmadežnega Srca Marijinega (Scheutveld)	»	36.639.93
Premonstratenci	»	10.235.78
Mašniki Srca Jezusovega	»	15.296.75
Odnos	K	1.472.631.61

Prenos	K 1,472.631.61
Misijonska družba sv. Jožefa (Mill-Hill)	» 53.564.56
Očetje iz Montforta	» 12.844.07
Misijonarji Naše Ljube Gospe de la Salette	» 25.505.80
Misijonarji della Consolata (Turin)	» 31.244.72
Sinovi brezmadežnega Srca Marijinega (Fernando Poo)	» 5.155.—
Redemptoristi	» 11.928.78
Trinitarci	» 5.180.—
Dominikanci	» 11.077.95
Trapisti	» 10.000.—
Serviti	» 11.237.30
Misijonarji sv. Jožefa	» 2.000.—
Salezijanci	» 5.841.08
Katoliški kopti	» 20.159.57
Bele sestre Naše Ljube Gospe v Afriki	» 5.013.30
Dominikanke	» 7.265.14
Sestre Dragocene Krvi	» 9.006.—
Oblatinke sv. Frančiška Saleškega	» 7.729.64
Sestre božje Previdnosti	» 13.331.75
Sestre sv. Jožefa Kluniškega	» 9.961.75
Frančižkanke v Kalé	» 8.391.—
Pie Madri della Nigrizia	» 10.790.—
Frančižkanke v Mill-Hillu	» 6.256.68
Misijonske sestre v Mencingenu	» 5.078.—
Razne misijonske družbe	» 19.695.42
Izdatki za tiskovine, nakup paramentov, bogosluznih in drugih predmetov	» 125.050.89
Ustanove za črne semeniščnike	» 154.760.23
Skupna vsota	K 1,802.623.83

Dne 31. marca 1919.

Marija Terezija Ledóchowska,

glavna voditeljica.

Melanija pl. Ernst,

tajnica.

K našemu izkazu darov za leto 1918.

Ljubi čitatelji, dragi dobrotniki! Izkaz o razdelitvi misijonske miloščine v letu 1918, ki je izšel s to številko, vas bo gotovo napolnil z veselim občudovanjem. V mesečnih proračunih in izkazih darov smo sicer videli, kako

zelo je Gospod blagoslavljal naš trud in kako obilno so dohajali milodari v prid tako težko preskušanih misijonov. Vendar nam celokupna sestava izvablja vzklik veselega začudenja ter nas navdaja s čuvstvom srčne hvaležnosti. Dã, hvala Gospodu vsega blagostanja in voditelju src za tako obilno nam dotekajoãa pomožna sredstva! Hvala tudi zvestim prijateljem misijonov za njih pomoã ob ãasu sile in potrebe!

Toda ne moremo se tudi obraniti ãuta ponižnega priznanja, da nas je previdnost božja doloãila takorekoã

Skupina seminaristov iz Hararja v deželii Galas.

za dovod, potom katerega se je plodonosna voda, del kršãanske ljubezni nešteti prijateljev misijonov, pretakala na polje misijonskega delovanja.

V duhu zremo tudi že veselje misijonarjev, ko jim prinese »Odmev« ta izkaz in ž njim tolažilno zagotovilo: »Tam v domovini se nas spominjajo požrtvovalna, ljubeãa srca v neumornem prizadevanju, da bi podpirala naše napore z molitvijo in denarnimi sredstvi.«

A ne vdajajmo se samo domnevanjem; predstojnik neke obširne misijonske pokrajine v Afriki je z dne 6. sep-

tembra 1918, ko je prečital v »Odmevu« izkaz leta 1917, ki je vendar bil za 400.000 kron manjši od onega za leto 1918, pisal naši vrhovni voditeljici sledeče, hvaležnosti in veselja polne vrstice: »Velerodna gospa grofica! Razvrstitev po dobrotnikih Klaverjeve družbe v letu 1917 darovane misijonske miloščine, objavljene v »Odmevu iz Afrike«, bo na vse misijonarje gotovo napravila globok vtis. Da so v sedanjem tako težkem času prispevki narastli do velikanske skupne vsote 1,411.421'43 kron, mora pač vsakoogar napolniti z občudovanjem. Tudi za Vas, velečislana gospa grofica, je to dejstvo vir globoke hvaležnosti do Boga; kajti po Vašem posredovanju se je ta ogromna vsota mogla nakloniti afrikanskim misijonom. Naj ljubi Bog obilno poplača našim plemenitim dobrotnikom in bogato blagoslovi Družbo sv. Petra Klaverja!

P. s. — Družbino letno poročilo jasno izpričuje o krasnem in čudovitem delovanju, ki ga ista razvija tudi v vojnem času.«

Mar nas te besede ne bodo navdale z radostjo ter napolnjevale s hvaležnostjo do božje previdnosti in delovanja sv. Duha, ki je odprl srca in roke našega tako težko preskušane ljudstva za milodare v prid ubogim črnim bratom? — Pogled na te lepe uspehe pa naj nam vlije novega poguma k nadaljnjemu požrtvovalnemu delu za naše upopolno polje delovanja, za temno Afriko. Mnogo je že storjenega — še več se mora izvršiti. Ljubi Bog hoče skorajšnjega spreobrnjenja črnega plemena, kakor to tako lepo izvaja prem. škof Larue v svojem pismu.¹ In On bo tudi našo napravo vedno bolj razširjeval, jo krepil ter nas utrjeval v našem hrepenenju in prizadevanju: »Vse v čast božjo in zveličanje najbolj zapuščenih bratov, afrikanskih zamorcev!«

¹ To pismo priobčimo v eni sledečih številkk.

Nikogar ne sme manjkati!

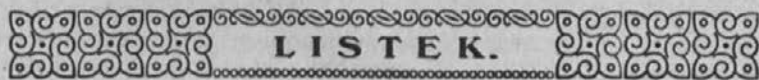
Nobenega čitatelja »Odmeva« in nobene cenjenih čitateljic ne sme manjkati v »Križarski vojski molitve za Afriko«: saj za to ni treba denarja, ne drugega premoženja, ampak le pet minut časa vsak dan od 28. aprila do 7. maja, da prav pobožno zmolite za odpuščanje grehov afrikanskih zamorcev »Molitev k Srcu Jezusovemu,« ki je priložena

tej številki »Odmeva«. Dobi se tudi brezplačno in v poljubni množini pri Družbi sv. Petra Klaverja v Ljubljani.

Toda čemu ta križarska vojska molitve? — bo morda kdo vprašal. Ker je rekel sam božji Zveličar: »Prositate in se vam bo dalo« in ker je ravno skupni molitvi obljubil uslišanje. Torej kdorkoli si, moli teh devet dni z nami, ako ljubiš Boga in misijone.

Družba sv. Petra Klaverja.

Spodbudna slika iz vojaške bolnišnice za domačine.

Sestra Terezija, iz Družbe misijonskih sester »della Consolata«, piše iz Daressalaama (Vzhodna Afrika): »Po štirimesečnem delovanju v bolnišnici v Morogoru sem prišla v Daressalaam, kjer sem imela nadzorovati kočice obolelih zamorskih vojakov. In v eni izmed njih sem nekega dne spoznala mladega kristjana z imenom Pavel. Prišedši iz tabora je bil tako oslabil, da se je komaj držal pokonci. Nosil je okrog vratu ličen križec, ki ga je pogosto poljuboval in v katerem je, kakor je sam trdil, iskal in našel tolažbo v svojih bolečinah. Nikdar ni tožil in se tudi ni niti najmanj vznemirjal, čeprav je vedno bolj hiral. Vselej, ko sem se bližala njegovi postelji, me je smehljaje pozdravil z besedami: »Dober dan, mati!« Ko se mu je čez nekaj časa nekoliko izboljšalo, smo upali vsi, da mu rešimo življenje. Čuteč se krepkejšega, je šel v kapelico, kjer je z genljivo pobožnostjo prejel sv. zakramente. Prišedši iz cerkve, mi je dejal s solzami v očeh: »Mati, čutim, da sem danes zadnjikrat prejel sv. obhajilo.« In res se ga je drugi dan bolezen ponovno lotila z vso silo. Na vprašanje zdravnikovo, če še kaj želi, je odvrnil preprosto: »Kaj naj želim, gospod? Moliti, moliti je moja edina želja: kajti kmalu bom stal pred obličjem božjim.« Dva dni nato je umrl ob misijonarjevi navzočnosti.

Nekega dne se približam drugemu bolniku, želeč ga, ker je bil zelo slab, pripraviti na sv. krst. Toda komaj mu začnem govoriti o Bogu, me prekine z besedami: »Dà, le pripoveduj mi o ljubem Bogu, rad bom poslušal; a vedi, da sem že kristjan.« — »No, torej«, mu rečem, »ako si kristjan,

te opozarjam, da je tvoja bolezen nevarna, in treba je, da kot dober kristjan misliš na svojo dušo.« — »O, saj mislim,« odvrne bolnik; »a čutim se preslabega in ne morem veliko storiti. Zato darujem Bogu svoje mnogotero trpljenje. Rad bi se tudi spovedal.« Obljubim mu, da bom obvestila misijonarja, priporočaje mu, naj medtem vzbuja pobožne zdihljaje in poljubuje svetinjico, ki jo je nosil okrog vratu. Ko sem ga zopet obiskala, me vpraša ves v skrbeh: »Kje je duhovnik? Nisem ga še videl.« Kmalu nato je prišel misijonar ter previdel ubogega zamorca s sv. zakramenti za umirajoče. V jutru drugega dne sem najprej obiskala tega bolnika. Na moje vprašanje, kako mu gre, mi kot iz sanj vzbujen odvrne: »Mati, jaz sem pripravljen.« — »K čemu pripravljen?« — »Da grem; Gospod me kliče. Zdravstvuj, mati!« Nekaj trenutkov nato je s sladkim smehljajem izdihnil svojo dušo. Kajne, srečna, blažena smrt!

Iz naše listnice.

Neki misijonski gojenec, ki je bil od svojega toli priljubljenega učenja vpoklican pod orožje, piše: »Kar ste z božjo pomočjo storili v probujo in poglobitev misijonske misli za tako krepko se razvijajoče misijonarstvo Afrike, navdaja srce vsakega duhovnika, zlasti pa še misijonskega kandidata s sladko tolažbo in radostjo. Božje Srce Jezusovo naj Vas blagoslovi in pospešuje še nadalje to krasno in velevažno napravo. Tudi moja slaba molitev naj jo pomaže pospeševati!«

Popolni odpustki,

ki jih lahko dobijo udje Družbe sv. Petra Klaverja, in sicer:

Dne 3. aprila, na praznik sv. Benedikta Filadelfa iz frančiškanskega reda, s priimkom „Zamorec“.

Dne 26. aprila, na praznik Matere božje dobrega sveta.

Dne 29. aprila, na praznik sv. mučenca Petra iz dominikanskega reda (ustanovni dan Klaverjeve družbe).

Dne 1. majnika, na praznik sv. apostolov Filipa in Jakoba.

Nepopolni odpustek

300 dni vsem udom, kolikorkrat se udeležijo tridnevnice, ki jo opravlja Klaverjeva družba pred praznikom Matere božje dobrega sveta (23. apr.).

Pogoji: Vreden prejem zakrametov sv. pokore in presv. Rešnj. Tlesa, obisk cerkve, molitev za razširjenje sv. vere in po namenu sv. očeta.

Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pism in poročil le z natančnim podatkom virov.

Izdaja Klaverjeva družba v Selnogradu. Odgovorni urednik: Dr. J. Jerše. Natisnila Jugoslovanska tiskarna v Ljubljani.

Pogoji za sprejem podpornikov Družbe sv. Petra Klaverja.

Podpornik, oziroma podpornica Družbe sv. Petra Klaverja plača letno 2 kroni, ali dosmrtno 50 kron. (Duhovniki plačajo letno 5 kron, dosmrtno 100 kron, ali če so redovniki in volijo, berejo letno dve sv. maši na namen Družbe; duhovniki imajo s tem tudi pravico do brezplačne pošiljatve obeh družbinih listov »Odmev iz Afrike« in »Zamorski otrok«.) Že samo s tem so podporniki deležni vseh svetih odpustkov in duševnih prednosti, katere je sv. Stolica podelila udom Družbe. — Kdor hoče razen vsakoletnega podporniškega prispevka še več storiti in še drugače podpirati Družbine naprave, je k temu sodelovanju prisrčno vabljen.

Mnogoštevilne so naprave in načini, s katerimi podporniki lahko podpirajo delovanje Družbe v prid misijonom. Navedemo sledeče:

Goreča molitev za spreobrnjenje ubogih poganov. — Razširjanje različnih tiskovin Klaverjeve družbe, zlasti mesečnikov »Odmeva« in »Zamorskega otroka«, ter prodajanje Klaverjevega Kalendarja; nabiranje novih naročnikov in naročnine. — Pridobivanje novih podpornikov in podpornic. — Seznanjati ljudi s Klaverjevo družbo in njenim verskim zavodom »pomožnih misijonark«; pridobivati udeležnike družbe (letni prispevek 50 vin.); navajati mladino k »Otroški zvezi za Afriko« (letno 40 vin.); razširjanje »Mašne zveze za Afriko« (enkratni dar 1 krono za vedno); sprejemanje denarja in drugih reči za misijone, ki se potem pošljejo Družbi. — Pospesevanje pobožnosti nebeskih patronov Družbe, Marije, Matere Dobrega Sveta, in sv. Petra Klaverja. — Pospesevati pobožnost k sv. Antonu Pad. v prid afriškimi misijonom. — Postaviti na primeren prostor kip ali pušico sv. Antona z napisom »Kruh sv. Antona za Afriko« ali »Nabiralnik za zamorčke«. — Izdelovanje mašnih oblačil in perila za misijone. — Zbiranje obrabljenih znamk, štanjola itd.

Kdor hoče postati podpornik ozir. podpornica Klaverjeve družbe, naj pošlje svoj naslov in prvi prispevek na Družbo sv. Petra Klaverja v Ljubljani, Pred škofijo 8, nakar se mu pošlje sprejemnica.

Izjava za pristop.

Podpisani želi pristopiti k Družbi sv. Petra Klaverja kot ^{podpornik} _{podpornica} in plača dosmrtni prispevek ..... kron (za svetne ljudi 50 kron, za duhovnike 100 kron; vsak podpornik dobi zastoj »Odmev« in »Zam. otroka«) ter prosi, da se mu pošlje sprejemnica.

Gospod
Ime: Gospa .....
Gospodična .....

Natančen naslov: .....

Datum: .....

Prosimo, obrnitè!

Misijonsko delovanje v zaledju.

Preč. o. GATTERER, S. J., prosi z ozirom na misijonsko delovanje Družbe sv. Petra Klaverja: »Podlaga temu delovanju je velika navdušenost za misijone, ljubezen do neumrjochih duš, ki ima svoj sedež v jedru Družbe, v notranjem zavodu. Čim več udov pristopi v družbo, tembolj se bo po pomočnikih in pomočnicah zanesel ta duh med svet, med najširše kroge ljudstva ter zanetil v njihovih srcih novo ljubezen za misijonsko delovanje. — Ravno v tej Družbi morejo izobražene gospice na prav poseben, apostolski način pokazati svojo ljubezen do najrevnejših in najbolj zapuščenih duš — do afriških zamorcev! Kajti v njihovem znanju in zmožnostih jim je Bog dal krepka sredstva v pospeševanje misijonskih naprav in razširjanje misijonske misli, kakor jih goji Klaverjeva družba.

Ako torej, krščanska devica, čutiš v sebi poklic, posvetiti svoje življenje misijonski službi, vdaj se mu pogumno in velikodušno! Za natančnejše podatke se zaupno obrni na vrhovno voditeljico Družbe, grofico M. T. Ledóchowsko, tačas v Solnogradu, Dreifaltigkeitsgasse 19.

Iz naše listnice.

Iz Freistadta poroča profesor verouka, preč. g. Izidor Rohmer, da so sodali ondotne dijaške kongregacije meseca maja darovali 591 sv. obhajil za afriške zamorce. Naj bi ta plemenita gorečnost za sveto misijonsko stvar vnela tudi druge kongregacije in Marijine družbe k posnemanju.

— — — — —

Samo novi naročniki naj se poslužijo tega lista!

Izjava za naročbo.

Podpisani naroča:

..... izvodov »**Odmeva iz Afrike**« . (letno K 1'50)

..... izvodov »**Zamorskega otroka**« (letno K 1'—)

Ime: .....

Kraj in pošta: .....

 Prosimo, da se ta list odreže in izpolni ter z naročnino vred pošlje na naslov, ki je označen na sprednji strani.